

своитѣ запазвали ¹⁾). Ето една много интерес-
на пѣсенъ, въ която художествено се описва,
какъ сж бивали събирани българскитѣ дѣ-
ца за еничари.

Танка Стойно Ениньовко!
Прочуло са Еничерство,
И дошле са Еничере:
Склаф е паднѣл у попови,
Момцитѣ му по 'се село.
Склаф си попу проговори:
„Е ти, попе, книжовниче,
Книжовниче, духовниче!
Штѣ та питам да ми кажеш:
Имате ли в' село дядца,
В' село дядца за зимане
За прямлади Еничере?“
Поп си Склафу отговаря:
„Е ти, Склафе, силни Склафе,
На ли питащ, — да ти кажѣ,
Да ти кажѣ да не лѣжа.
Кое село дядца нема,
Коя гора без пѣтеки,
Коя вода без камане?
Наше село дядца има:
Ето тука танка Стойна,
Танка Стойна Ениньовка!
И тя има три синове, —
И тритя сж за зимане
За прямлади Еничере“.
Склаф си попу отговаря:
„Е ти, попе, книжовниче!
Я, да викаш танка Стойна,
Танка Стойна Ениньовка:

¹⁾ Пер. списание, Кн. 23 и 24. стр. 891.